

EL PETIT FORMAT 2022

RECULL DE LES OBRES DE LA 8a EDICIÓ
DE TEATRE DE PETIT FORMAT D'OLOT

ORGANITZA:

AMB EL SUPORT DE:

‘YOU SAY TOMATO’

DE JOAN YAGO

QUAN LA VIDA SOMIADA NO TÉ RES A VEURE AMB LA VISCUDA ENS HI RESIGNEM O BÉ MOVEM FITXA?

La Rosó i en Santi fa quinze anys que viuen junts. La seva història d’amor va començar juntament amb un trepidant projecte que els havia de portar al capdamunt de l’escena musical catalana. Però els anys han passat i aquest dia encara no ha arribat. Avui, mentre esperen que les portes s’obrin i el local s’ompli de gent per recuperar part dels diners que han perdut en la seva última gira, no tindran més remei que preguntar-se cap a on va el seu projecte i també la seva història d’amor, i quina de les dues coses està destruint l’altra.

You say tomato és una comèdia intensa i profundament humana on el diàleg i la música construeixen una reflexió sense complexos sobre el sentit i el valor real de l’art en el món i en l’època que vivim, la supervivència dels artistes, la satisfacció i la fidelitat en les relacions de parella i, en general, sobre tot allò que ens trobem el dia que deixem de ser joves. Perquè és llavors quan ens adonem que, si no fem alguna cosa per evitar-ho, la nostra vida serà així fins als darrers dies. I és realment això el que volíem?

Dramatúrgia: Joan Yago

Direcció: Joan Maria Segura Bernadas

Interpretació: Anna Moliner i Joan Negrié

‘OPEN DOOR’

PERE HOSTA

UN ESPECTACLE DE CARRER ON UNA PORTA I L’HUMOR TRANSFORMEN LA QUOTIDIANITAT DEL VIANANT

Una porta apareix del no-res... I això esdevé una gran oportunitat per obrir-la i per saber tot el que hi ha a l’altre costat. Però resulta que, a aquest *altre costat*, també hi som nosaltres, amb la nostra vida de cada dia. Això sí: no estem sols. Hi ha un personatge excèntric, curiós, surrealista i per moments enginyós que carrega la porta i que la deixa on pot amb la necessitat de transportar-la divertint-se.

Aquest individu i l’objecte tan simple que l’acompanya, la seva porta, ens durà a indrets on l’imaginari entra i surt. Travessant-la aconseguirem viure de manera diferent aquell carrer que sovint ens pot semblar monòton i també podrem fer que allò quotidià esdevingui realment divertit.

Idea, creació i clown: Pere Hosta

‘NORMALMENTE O VICEVERSA’

TERCIO INCLUSO

CADA OBJECTE QUE ENS ENVOLTA TÉ UNA HISTÒRIA, O DIVERSES, PER EXPLICAR-NOS. ENS ATREVIM A ESCOLTAR TOTS ELS SECRETS QUE GUARDEN?

Diuen que als objectes no se'ls ha d'imposar una història, sinó que cal deixar que ens expliquin la seva. I és que la seva memòria és molt més àmplia que la humana, perquè tots ells han estat testimonis d'emocions, de situacions i d'actes de persones que, tocant-los un dia, o molts, els han anat emplenant de records.

És per això que busquem una intimitat per oferir-los un espai i, literalment, donar-los un cop de mà perquè ens narrin les seves anècdotes i vivències i tots els secrets que guarden amb aquesta aura que només ofereix el temps. Un temps breu, el nostre, però ben carregat, com el cafè.

Idea i direcció: Giselle Stanzione i Amok Cor

Interpretació: Elena Lalucat i Amok Cor

‘EL GEGANT DEL PI’

PAU VINYALS

FINS ON ARRIBARÍEM PER DEFENSAR ALLÒ QUE CREIEM QUE ÉS NOSTRE I QUE ENS PERTANY?

En Pau acaba de fer trenta-tres anys. És un home feliç: fa una feina que li agrada i s’ha comprat un pis al barri del Raval amb la Judit, la seva dona. Tots dos, amb amor i tendresa, van traient els diversos objectes de les caixes que han emplenat per fer la mudança i ho van posant a lloc: un cartell de Tortell Poltrona, un electrocardiograma i fotos, moltes fotos, que li fan recordar com estimava el seu avi. Un avi que era franquista.

El gegant del pi és un monòleg escrit i interpretat per Pau Vinyals. La seva mare, un dia, com qui no vol la cosa, li va explicar que el seu avi, durant la Guerra Civil, havia decidit lluitar al bàndol franquista. El que en aquell moment li va semblar purament anecdòtic amb el temps li ha creat una distància dolorosa amb el record tan idíl·lic que tenia d’ell.

A través d’un procés creatiu per trobar totes les paraules, i també els silencis, que habiten dins d’una família, Vinyals fa un viatge del poble a la ciutat, de la ciutat al mig del bosc i del bosc al menjador de casa per parlar de l’herència rebuda i per intentar encarar la construcció d’una llar. De què seríem capaços per defensar casa nostra i les nostres propietats? I per salvar un fill? I és que sovint ens fa por que ens toquin el que creiem que és nostre, i en aquest acte de protecció trepitgem tot el que ens fa nosa. Aquí és quan irremeiablement mostrem i fem ús del feixisme que tots portem a dins.

Direcció, dramaturgia i interpretació: Pau Vinyals

‘BATEC’

COMPANYIA PRODUCCIONS DE FERRO

UNA TRILOGIA QUE RET HOMETAGE A LES DONES MÉS GRANS, LES QUALS MEREIXEN TENIR VEU

L'equilibri entre il·lusió i frustració sempre ha estat massa fràgil, especialment si parlem de les dones que per professió perenne han tingut la funció de cuidar i també d'acatar, fent-los creure que els somnis només existien per no complir-se.

Batec és una trilogia formada per tres peces breus —*Homenatge, Llum* i *Amèrica*— que giren al voltant de la dona. Però no es tracta d'una dona qualsevol, sinó de les més grans, les que pertanyen a una generació que ja sobrepassa els vuitanta anys, les més silenciades, les que fa molt que viuen i també massa que callen.

Elles, i les seves veus, són les protagonistes d'aquestes històries, perquè ens han conformat tal com som i, sense saber-ho ni ser-ne conscients, ens han fet entendre el feminisme.

Direcció: Jaume Madaula

Interpretació: Catalina Inès Florit i Àlvar Triay

‘PÒSIT’

MERITXELL YANES

UNA PEÇA QUE EXPLICA LES MÚLTIPLES CÀRREGUES QUE HAN D'ASSUMIR LES PERSONES QUE CUIDEN ELS MALALTS D'ALZHEIMER AMB TENDRESA, AMOR, RESPECTE I TAMBÉ AMB UN TOC D'HUMOR

Els cuidadors dels malalts d'Alzheimer acaben recopilant un grapat de records desorganitzats, de converses absurdes i de situacions hilarants. Així a la dura tasca de cuidar s'hi afegeix la gran responsabilitat de tenir cura d'aquests records, que, per pudor o necessitat, s'acabaran oblidant de mica en mica i s'acumularan en un continent —n'hi podem dir casa, armari, calaix o cervell— fins a perdre la forma, el sentit i el context sense l'oportunitat de convertir-se en una inspiració per a futures generacions.

Totes aquestes idees escrites en pòsits són petites mostres d'amor, de felicitat i de bogeria; situacions reals i imaginàries, amb humils capes de dignitat, amb les quals es vol donar escalf, divertir i redescobrir la relació cuidador-pacient d'una manera tendra i respectuosa.

Perquè quan les persones amb aquest tipus de demència s'oblidin d'aquest món d'etiquetes fluorescentes, els tornarà a aparèixer aquell somriure sorneguer que tenien quan eren infants i només restarà un darrer record per oblidar-ho tot.

Direcció: Martí Torras

Interpretació: Meritxell Yanes

'LA VIDA DE RODOREDA'

MIQUEL MARTÍ I OLGA CERÓS

UN VIATGE PER LA VIDA I L'OBRA D'UNA DE LES AUTORES MÉS RELLEVANTS DE LA LITERATURA CATALANA

Un viatge per la vida i l'obra de Mercè Rodoreda (1908-1983), una de les autores centrals de la nostra literatura, a través d'una lectura dramatitzada de textos a càrrec de l'actriu Olga Cercós i dels comentaris de l'escriptor Miquel Martí.

Organitza: Biblioteca Marià Vayreda amb la complicitat d'El Petit Format Olot

Interpretació: Miquel Martí i Olga Cerós

‘EN PROCÉS’ (conferència performativa o assaig obert)

ANDREA DÍAZ REBOREDO

UNA ACCIÓ ENTRE LA CONFERÈNCIA I L’ASSAIG PER PARLAR DE LA CREATIÓ ARTÍSTICA EN PROFUNDITAT

Andrea Díaz Reboredo és una artista plàstica i escènica que centra la seva investigació actual al voltant del teatre d’objectes. En aquesta ocasió ens convida a un assaig obert amb pinzellades de conferència dramatitzada on a més de mostrar-nos materials en procés de creació parlarem de la creació en si mateixa.

Aquesta, doncs, és una invitació a formar part d’un procés artístic on tindrem temps per dialogar, per preguntar i per explicar-nos. Perquè tal com diu Díaz Reboredo el més important d’imaginar i de crear és el temps. El temps dipositat en les coses. I el temps per escoltar-les.

Durant la sessió també es podrà veure el curtmetratge *Precuela*.

Interpretació: Andrea Díaz Reboredo

ESPECTACLES PER A JOVES

Un any més, des del festival se segueix tenint la col·laboració dels Recursos Educatius de l'Ajuntament d'Olot, i per això serà possible que l'alumnat d'ESO dels instituts olotins puguin gaudir de tres peces de microteatre, del Festival Píndoles, en espais diversos de la ciutat. En concret seran *I si...*, *La píndola* i *Zoides*.